

MALLATTOO HIN MUL'ANNE

QANANII BIRHAANUU WAAQJIRAA

Bara, 6419

Seensa

Asoosamni “Mallattoo Hin Mul’anne” jedhu kun, ilaalcha namoota lamaa irratti kan xiyyeeffatuudha. Namni tokko mallattoo Waaqaa ala irra barbaada, wanta olaanaa, wanta jabaataa, wanta ifatti mul’atu kajeela. Garuu, onneen isaa akka dhagaa ta’ee waan jiru hubachuu hin dandeenye. Inni biraa garuu of keessaa qulqulleesse, haqa salphaa, dubbii laafaa fi gocha tokkicha keessa mallattoo arge.

Barreeffamni kun dhimmoota akka amantii, hubannaa, qalbii qulqulleessuu, ilaalcha garaa keessaa fi sababa hin mul’anne keessatti jiraatu irratti qeeqa sammuu fida. Waan hedduu olitti ilaaluun mallattoo arguu dhorkachuu mala; garuu qalbii gadi bu’aa ta’een ilaaluun, wanti hin dubbatamne fi hin mul’anne ifa ta’a.

Kun asoosama hubannoo akkaan gad-deemaa ta’eedha; kan namni daandii gara Waaqaa, gara tasgabbiifi gara ifa keessa deemuu danda’u, mallattoo arguu irratti osoo hin taane — **mallattoo ta’uu** irratti akka xiyyeeffatu taasisa.

Yaadannoo Barreessaa

Yeroo asoosama kana barreessu, anis yeroo ammaa keessa of ilaaluun, gaafii tokko of gaafadhe:

“Mee anaaf, mallattoo Waaqaa jechuun maal jechuudhaa?”

Namoota baay’ee keessa ilaaluun, gaddaa fi gaddisiisaa ta’uu isaaniitu na raaje. Namni tokko akka mallattoo Waaqaa tokkoo hawwa; wanta guddaa, wanta shakkii balleessu, wanta hima tokkoon ni ta’u jedhamee eegamu. Garuu, yeroo hedduu mallattoon sun hin dhufu. Sababni isaas, mallattoon ifa guutuu ta’ee gubbaa irraa hin gad bu’u. Inni akka urjii nama keessatti boba’uu jalqaba. Yoo garaa keenya keessatti ifni dukkana injifate, yeroo sana mallattoo arguu hin oolle.

Kanaaf, barreeffamni kun dubbisaa hundaaf fakkeenya tokko ta’a:

– *Namni mallattoo barbaade, deebii ta’uu danda’a.*

– *Namni mallattoo ta’e, namoota biraa ifaaf madda ta’a.*

Asoosamni kun gaafii dhiyeessa — deebii hingodhu. Isin yaaduu qabdu, isin ilaalu qabdu, isin of gaafachuu qabdu. Mallattoo Waaqaa hin argine jechuun, mallattoo hin jiruu jechuu dha moo... **anis garaa koo cufeeraa?**

Qananii Birhaanuu Waaqjiraa

Mallattoo Hin Mul'anne

Kutaa 1ffaa

1. Akka Dhagaatti Onnee Keessa Keessa Qabu

Ganni darbeera harki caalu. Garuu, itti fufee qilleensaa keessa yaaddoo buufateera. Jiraataan magaalaa guddoo tokko, **Lataa**, mallattoo Waaqaa barbaacha waggoota baay'ee dabarse. Kitaaba dubbise, marii dhaggeeffate, duwwaa taa'ee halkan guutuu samii ilaale. Mallattoo barbaada. "Yaa Waaqayyo, ani si arguu baadhus, mallattoo tokko nuuf kenni!" jedhee waamicha dhiyeessa.

Garuu, onneen isaa lafa hin buune. Egaa, Waaqayyo hin dhagahu, sababni isaa hin beekamu – jedha inni ofiin. Osoo mallattoo arguu baate, lubbuu isaa shakkuu jalqaba. "Yoo Waaqayyo jiraate, maalif dhokata?" jedha gaaffii isa.

Guyyaa tokko dachee bal'oo, lafa gogaa keessaa deemaa ture. Dubbii fi cimina keessa of qabee, "Inni waaqa jiraatee jiraachuutu irra wayya, yoo mallattoo tokko naaf hin kennite," jedhee murannoo cimaa labse.

2. Onnee Laafaa fi Ijji Nama Salphaa

Ishee biraa ammoo **Fidduu** jettee waamu. Ijoollee barsiifti, guyyaa guyyaan roobni hin roobne irratti ija gammachuu qabdu. Homaa hin gaafattu. Homaa hin komattu. Lubbuu laaftuu qabdi. Yoo nyaata hin qabne, ni galata galchiti. Yoo barbaachisaa ta'e, harka lafa jala kaa'uun ni kadhatti. Garuu mallattoo hin barbaadu. Iddoo mallattoo barbaadanitti, **mallattoo taati isheen**.

Guyyaa tokko ijoollee waliin bishaan dhugaaf laga deemtee,

bosona keessa dukkana keessaa waanta ibsuu barbaaddu hin qabu. Garuu akka haadha tokkootti, ifaa taatee harka qabdi. Ijoolleen gara laga deeman, harree duwwaa laga ce’u hin argine. Garuu **Fidduu** dachee ilaalaa, “Akkuma harree qaccee, lubbuu keenya cinaatti, Waaqayyo nu waliin jira,” jettee ijoollee barsiifte.

Ijoolleen mallattoo hin barbaadne, mallattoo akka **jaalala, obsaa, afuura tokkummaa, onnee laaftuu** keessaa argatan.

3. Lataa fi Fidduu Walitti Dhufuu

Lataa gara gaara fagoo deemee, guyyaa tokko Fidduu keessa deeme. Isheen nyaata kenniti. Galata inni hin qabneef, onnee qulqulluu fi haasawaa tasgabbaa’aaf ni dinqisiifata. Inni “Waaqayyo eessa jira?” jedhutti jabaata. Isheen ammoo “Ati eessa jirtu?” jettee gaafatti.

Fidduu onnee ofii qulqulleessite turte, Waaqayyo mallattoo akka jaalala ishee keessatti ta’ee akka jiraatu hubatte. Lataa garuu mallattoo jabaachuu, ifaa samii keessaa, sagalee guddaa irraa barbaade. **Isaan lamaan bakka tokko jiran malee, garaa fi ilaalcha garaa garaa qaban.**

Kutaa 2ffaa

"Namni ifa waamaa, dhagaa of keessatti baadhachuu hin danda'u."

4. Booddee Irraa Jalqabuu

Lataa mana Fidduu tti qaxxaamuree booda, yeroo muraasa ishee bira turu jalqabe. Isheen waan guddaa miti jedhee itti fakkaate. Mana baadiyyaa xiqqoo, bishaan marqaa, akkasumas laggeen sagalee qalbii qaban malee mallattoo waaqa irraa gad bu'e tokkollee hin jiru. Garuu tasgabbii kan hin ibsamne keessa turu jalqabe.

Guyyaa tokko Lataa isa qajeelaa fakkaatu tokko dubbise: **"Namni waaqa dhagahuuf carraa argachuu barbaadu, dura of keessaa boolla cufaa hiiku qaba."** Jecha kana keessatti gad bu'e. "Ani boolla ofii koo hin banne; mallattoo barbaade malee, of keessaa dhagaadha baadhadhe."

Boqonnaa isaa keessaa mallattoo barbaaduuf of irratti darbuudhaaf yeroo dheeraa fudhate. Waggaa tokko guutuu, Fidduu biraa bultii, bishaan cabbii keessa oofaa, mukkeen qal'an keessaa laga xiqqaa dhufe keessaa bishaan dhuga, abbaan mallattoo gaarii barbaade **daandii onnee isaa haxaa'uutti** seene.

5. Daandii keessaa fi mallattoo keessaa

Waggaa darbe. Lataa waaqa amane, garuu fakkeenya Fidduu akka hubatu ni jalqaba. Ishee akka mallattoo isaatiin yaadata. Isheen Waaqayyo hin dubbattu, hin sobdu, hin labsitu. Garuu jireenya ishee keessatti waaqa agarsiifti. Mallattoo qilleensa keessaa hin gaafattu, garuu mallattoo akka sagalee laafaa, akka

falmii malee araaraa, akka niitiin nyaata harka ishee irraa kennituu hubatti.

Lataa yeroo tokko Fidduu gaafate:

– “Ati mallattoo Waaqaa yoom argite?”

Fidduu deebiste:

– “Yeroon halkan keessa ijoollee koo cal’isuu dandeesse; yeroo obsa godhu; yeroo nyaata xiqqoo waliin qooddannu; yeroo namatti hin komannu... sunoo mallattoo ta’an.”

Lataa gara jala bu’e. Mallattoo inni barbaade, samii irraa gadi bu’aa hin jiru — inni gara onnee namaa keessa galuun beekama. Akka ijji hin agarretti, onneen qulqulluun beeka.

6. Bakka Mallattonni Hin Ijjaaramne

Guyyaa tokko gara magaalaa deebite. Namoonni waltajjiirratti, sagalee guddaan Waaqayyo ni dubbata, mallattoo ni gargar baasa, jedhani. Inni garuu cal’isee jiru. Barreeffama tokko barreesse, maqaa isa jalatti hin barreessin:

“Mallattoo waaqaa biraa hin barbaadin. Yoo garaa kee qulqulleesse, mallattoo si keessa jira.”

Namoonni dubbisanii hin beeku eenyu barreesse. Garuu dubbii keessaa ifni qalbii namaa akka ifa baattuu mana keessatti teessu. Sagalee Waaqayyoo bakka yeroo baay’ee hin eegamnetti ni dhagahama — akka yeroo **namni tokko siif obsuu**, yeroo **nama biraa araarsuuf of gadi lakkisu**, yeroo **dhugaa dubbachuuf soda irraa of bilisa baasu**.

Kutaa 3ffaa

“Namni yaada ifaa qabaatu, mallattoo ta’a; namni onnee ifaa qabaatu, mallattoo arga.”

7. Waan Barreessame Waan Ifu Ta’e

Lataa magaalaa keessatti yeroo halkan mana kitaabaa tokko keessa ciise. Ergaa garaa isaatti ol bahe tokko barreesse:

“Waaqayyo mallattoo nuuf kenne, garuu nuti mallattoo kolfaa, mallattoo dukkana, mallattoo soda jedhu barbaanna. Waaqayyo mallattoo obsa, mallattoo cal’isaa, mallattoo lammii ofii irratti dirmannaa jedhu kenna. Garuu nuti mallattoo waaqa keessaa dhuka’ee dhufe jedhamu feena.”

Yeroo san, namni tokko — ilma dhiiroo xixiqqaa, huccuu gubbaa uffatee, harka cuqqaallisee — Lataa bira dhaabbate. Kitaaba Lataa dubbisuu eegale. Lataa isa hin beekne, garuu ilma sun sagalee dubbii isaa akka ofiitti fudhate. Ergasii wal bira turan.

— **“Mee eenyutu si gorsuu jalqabe?” jedhe ilma sun.**

Lataa of kal’isee deebise:

— **“Sababni ani jalqabaan mallattoo hin argu tureef, onneen koo dukkana keessa ture. Ammoo ani erga gara laafinaatti gadi bu’ee, mallattoo arge hin jenne — mallattoo keessa gale.”**

Ilmi sun hin deebisne. Garuu akkan ta’e naannoo isaa jalaa halkan sun ifa fakkaatee, Lataa mallattoo barreessu jalqabe. Innis gara mana kitaabaa waloo tokkootti kitaabni isaa afaan salphaa ta’ee, dubbii salphaa ta’ee akka ragaa godhamee kuufame.

8. Ifa Gara Ifatti Kennu

Lataa yeroo ammaa dhagaa wajjin hin jiraatu. Waaqni inni barbaade hin dhaga'amne jedhee hin aarsu. Waaqni inni amane garaa namoota keessatti ibsama. Inni nama tokkoo of keessatti hin dhorku. Yoo namni si'a tokkos obsuu danda'e, yoo si'a tokkos laafina agarsiise, yoo si'a tokkos of hin habsiisne, Lataa amana — Waaqni sun keessa jiraachuu danda'a.

Erga Lataa gara halkanii fi ganamaatti, gara mallattoo hin dhaga'amneetti, gara mallattoo qulqulluu ta'eetti ce'e, innis mallattoo ta'e.

9. Mallattoo Ofii Keenya

Akkuma yeroo darbe kanaa, namoonni baay'een mallattoo barbaadu. Garuu mallattoo kan barbaachisu argaadha osoo hin taane — of keessaa qulqulleeffachuu, garaa ofii qulqulleessuu, of irraa dhagaadha buqqisuu dha. Fidduu akkuma beekte ni jiraatti, garuu mallattoo agarsiisuuf sagalee guddaa hin qaban. Isheen jireenya ishee ifa goote.

Kanaafuu, osoo mallattoo hin argin, namni tokko mallattoo ta'uu ni danda'a. Lataa garuu har'a bakka jireenya isaa hundumaa irraa, tokkoon tokkoon kan dubbisuuf barreesse, akkana jechuun kitaaba isaa xumura:

"Egaa, ati mallattoo Waaqaa barbaaddee? Dursa, mallattoo Waaqaa ta'i."

Kutaa 4ffaa

“Ifa tokko yoo ifa biraa qunnamsiifte, ifni sun baay’ata malee hin hir’atu.”

10. Namoota Mallattoo Ta’an

Guyyaa tokko, Lataa magaalaa keessaa ba’ee daandii cimaan ceepha. Lafti ho’a, haalli silaa gammachuu hin mul’ifne. Garuu inni hamilee cabse hin deemu. Inni waan haaraa hojjechuu jalqabe: **namoota barreessuufi.**

Namoota keessa taa’anii callisanii jiru bira deemee, garaa isaanii dhaga’uuf yaala. Dubartii tokko, dargaggoo tokko, jaarsa tokko, ijoollee lama. Inni afaan isaanii hin gaafatu — garaa isaanii dhaggeeffata. Barreeffama isaanii barreessa, afaan isaanii hin dubbanne. Namni tokko, “na hin beektu; maaliif na barreessaa?” jedha. Lataa garuu deebisa:

*“Ani si hin barreessu, **mallattoo kee barreessa.** Ani isa mallattoo hin argine ture.”*

Guyyaa sadii booda, warra garaa isaanii dhiphisuun adii ta’ee, inni dubbii tokko barreesse:

“Namni tokko yoo ifa hin qabne, mallattoo waaqaa yoo barbaade, isa mallattoo isaaf ta’uu danda’u ilaali.”

“Namni tokko yoo haqa hin dhageenye, mallattoo waaqaa yoo barbaade, isa dhugaa dubbatu dhageeffadhu.”

“Namni tokko yoo garaa ifaa hin qabne, mallattoo waaqaa yoo barbaade, inni laafina kee fi obsaa kee keessa jira.”

Lataa kun mallattoo tokko arguu dhabee, mallattoo hedduu akka

of duuba fide hin beeku ture. Erga afaan callisaa dhaga'ee, afaan hundaaf furmaata ta'e.

11. Kitaaba Hin Mallatteessin

Lataa kitaaba barreesse. Kitaaba jalqabaa isaa keessatti maqaa ofii hin barreessine. "Kitaabni kun mallattoo barbaadaniif akka ifa ta'uudhaaf barreessame. Ani mallattoo miti — garuu mallattoo nama biraa arguu yaale," jedhe.

Namoonni dubbisanii boo'an. Garuu isa hin beekne. Inni hojii isaa irraa maallaqa hin barbaadne. Inni waa'ee ofii isaa irratti ifa hin dhandhamne. Waaqni inni barbaade silaa mallattoo ifaa ture, garuu inni mallattoo onnee namaa ta'e.

Yeroo tokko jaarsa dulloomaa tokko waliin taa'ee ture. Jaarsi sun gaafate:

— **"Ati waaqa argite?"**

Lataa deebise:

— **"Na hin dubbatin. Garuu inni ni ifa, ni cal'isa, ni obsaa, ni afaan nama biraa keessaa argama."**

Jaarsi gammadde. Akkuma dhuma jiruu isaa gahuuf, dubbii sun isatti araarama fida.

12. Dukkana keessaa Iftu

Dukkanni hin badu. Garuu ifni jiraachuun isaa dhugaa ta'ee ni mul'ata. Namni tokko ofii isaa keessaa qulqulluu yoo ta'e, ifa ta'a. Garuu mallattoo ofii hin barbaaddu. Waaqayyoo yeroo tokko tokko, mallattoo hin kennerra fakkaata. Garuu inni: **namni laafaa ta'e akka mallattoo isaaf ta'u godha.**

Lataa mallattoo hin argu jedhee ka'e. Garuu inni mallattoo ta'ee, mallattoo hundaaf ifa laataa, namoota gad fageenya keessa jiran waliin haasa'aa, mallattoo isaanii barreessaa of duuba badde.

Kutaa 5ffaa

“Mallattoo hin argine jechuun, mallattoo dhugaa keessa jirtu dursitee of irraa dhokfatte jechuu ta’uu mala.”

13. Nama Mallattoo Dhoksu

Guyyaa tokko, Lataa garee dargaggoota garii waliin mari’ata. Isaan keessaa tokko, Soressa jedhamu, akka mallattoo barbaadu hima. “Waaqayyo mallattoo naaf hin kennine. Na dagate,” jedha. Inni jaalala hin qabu, obsaan hin dubbatamu, ofiin of jibbata. Garuu yeroo tokko tokko immoo jaalala nama birootti didda.

Lataa callisee isa ilaala. “Ati mallattoo barbaadda. Garuu onnee kee keessaa akka waanta tuulamee, hin banamne. Ati dhokfatta.”

Soressa ni dheekkama. “Ati na hin beekuu,” jedha. Garuu Lataa deebisa:

“Isin warra mallattoo hin argine, mallattoo akka hin argine of godhattaniidha. Mallattoo fuuldura keessan jiru keessatti, isin ofis ni dhoksu.”

Waan isaan dubbatan, Soressa irraa fagaata. Garuu yaada sana hafeetu isa sochoose. “Ani ofirraa ifa guuraa?” jedha garaa isaa keessatti.

Guyyaa lama booda, inni namatti haasa’uu jalqaba. Kadhata salphaa afaaniin dubbata: **“Naasuu hin qabne, ifni tokko akka na tuquuf.”** Waan dubbateef, mallattoo isaaf ifa fakkaatu guyyaa sana qalbii isaatti calaqqisa.

14. Biyyee keessa yaa’uun mallattoo arguu

Lataa daandii dheeraa irra, gaara tokko darbuuf gara baadiyyaa

deema. Iddoo sun gubbaa gaditti, tulluun tokkos, laga xinnaan darbatamee, akka qalbii dukkanaa'een lafatti hafee fakkaata.

Lataa achi taa'ee gad fageenya yaada ofii keessa bal'isa. Waan inni barate, **mallattoo arguu hin barbaachisu – yoo ati lafa argee, lafa dubbachuu dandeesse, lafa dhaggeeffatte, lafti sun mallattoo sitti haasa'a.**

Inni dhagaa lafa keessaa kaasee harkatti qabate. “Ati mallattoo?” jedhe.

Foon hin qabu, afaan hin qabu. Garuu qalbii isaa keessatti dhagaichi ni haasa'e:

“Ani si dhaggeeffadhe, amma ati na dhageeffadhu.”

“Waaqni mallattoo isaa osoo hin ittiin mul'isin, osoo hin ifin, yeroo hunda na keessatti haa jiraatuuf, na uume.”

Yeroo san Lataa gammadde. Mallattoo barbaadee osoo hin argin, **mallattoo dubbatu akka ta'e** ni hubate.

15. Ergaa Guddaa Ta'ee Deebi'uu

Bara booda, Lataa gara magaalaa deebi'a. Inni mallattoo barbaadee gadi bahe, garaa ofii qulqulleesse, mallattoo biraa dubbisee, inni garuu amma mallattoo ofii isaa ta'ee deebi'e.

Namoonni hedduun mallattoo isa hin dhageenye. Garuu namoonni quuqama qabu, wanta inni barreesse, akka afuura isaatti fudhatan.

Inni tokko, jaalala argachuu barbaadee, dubbii Lataa irraa baraare. Inni biraa, dhiifama barbaadee, ergaa isaa irraa garaa ifate. Inni sadaffaan, laphee isaa jabeeffatee, mallattoo ta'uuf of qopheesse.

Kutaa 6ffaa

“Namni mallattoo barbaadu, mallattoo ta’ee deebii laata.”

16. Qabiyyee Biyyee keessa bal’atu

Lataa yeroo dheeraaf, magaalaa keessatti yeroo dabarsuun isaa mallattoo hin barbaadneef ta’u qaba. Inni yeroo hedduu nama qunnamuu jalqaba, garuu warri tokko isa hin dhaggeeffatu, warri tokko immoo akka mallattoo fakkaatuutti isa ilaalu. Namoonni garaa isaanii itti cufan, inni dubbatu akka awwaannisa fakkaataatti fudhatu. Garuu inni hin mufatu.

Namoota muraasa waliin yeroo dabarsa:

– **Abbaa mana dhabeessa tokko**, yeroo halkan keessa qalbii isaa balleessuuf jirutti, Lataa isa biratti taa’e. Dubbiin isaa *mallattoo hin mul’annee* fakkaattus, garaa isaaf bakkalcha *ifaa* taate. Inni boqote.

– **Dargaggoo tokko**, carraa barnootaa dhabe. Lataa isa wajjin taa’ee, hima tokko jedhuun garaa isaa banaa godhe: “*Ati dhabe, garuu hin dhabamne.*”

Ergaa isaa keessatti, Lataa of hin ol kaasne. Inni utuu mallattoo Waaqaa hin fakkaatin, bakka mallattoo jiru argisiisa. Namni garaa isaa banaa, mallattoo arguu danda’a. Namni garaa isaa cufa, mallattoo laphee isaa keessatti duukaa duuka darbeetu isa dhoowwa.

17. Soressa deebi’ee ilaalu

Guyyaa tokko Soressa, kan mallattoo arguu didde, Lataa bira deebi’e. Iddoo sanitti cal’isee, Lataa yeroo dheeraaf ilaale. “Anis garaa koo qulqulleessuuf yaale,” jedhe.

Lataa gara isaatti garagalchee, akka nama boqotee, afaan isaa of keessatti qabuutti, callisee isaa eegaa ture. Soressa itti fufe:

> *“Mallattoo naaf hin kennamne. Garuu mallattoo arguu dhiisuun koo, mallattoo ofirraa dhoksuu kootii ta’a natti fakkaata.”*

Lataa ni dheebotee, garuu dubbii isaa akkuma guyyoota darban sanatti salphisee deebise:

> *“Waa’ee mallattoo dursinee dubbanne. Amma waan baayyee tokko na gaafadhu. Ati mallattoo ta’uuf of qopheeffatte?”*

Soressa ni gad fagaata. “Yoo garaa koo keessaa qulqullina, obsaa, jaalala, dhiifama, kabaja, haala gaarii uumu danda’e... yoo kanas itti fufee, mallattoo nan ta’aa?” jedhe.

Lataa, ifa irratti dacha’uu hin feene, deebisee ni jedhe:

> *“Waaqayyo mallattoo akka laatuuf nu waamsise miti. Waaqayyo akka mallattoo taanu nu waamsise.”*

18. Guyyaa Ifaa

Guyyaan tokko, dukkanni lafa irraa bu’e. Roobni hin roobne, aduun hin baane. Garuu onneen namootaa ni dukkanoofta. Mallattoon hin mul’anne. Dhukkubni, beela, mufii fi soda ifa irraa nama fagaasan.

Lataa ammoo, biyya sana keessa deemee, namoota gaddaan caccaban bira taa’a. Isaan waaqa hin ilaalle. Garuu Lataa isaan hin dhiisu. Akka mallattoo tokkootti, isaan biratti hafuura ta’ee ifa buusa.

Guyyaa tokko, dargaggeessi tokko Lataa irraa gaafate:

> **“Ati eenyu?”**

Lataa ni fuuldura deebisa:

> “Ani hin beekamne. Ani mallattoo hin qabu. Garuu, ati akkami?”

Dargaggeessi cal’isee, walitti yaada. “Ani... akka mallattoo si fakkaatu ta’uu barbaada,” jedhe.

19. Waan Mul’atu Mara Waan Dhugaa Miti.

Lataa guyyaa tokko iddoo dargaggeeyyii hedduu walitti qabame dhage. Namoonni suuraa waraabanii maxxansan, mallattoo jedhan. Miidiyaa irratti mul’atu, ifa fakkaatu. Garuu Lataa ilaalcha tokko jedhu dubbate:

> *“Waan mul’atu hin dhugoomsu. Waan mallattoo fakkaatu, mallattoo miti.”*

Dargaggeessi tokko Lataa gaafate, “Egaa maal taanaan mallattoo jedhama?”

Innis deebise:

> *“Waan garaan si ajaayibsiisu, si bareechisu, si tasgabbeessu fi si jijjiiru – mallattoo sana of keessaa barbaadi.”*

Namoonni baayyeen callisan. Garuu tokko tokko ni xiinxalan. Tokko tokko ni soban. Tokko tokko ammoo gara keessaatti ifa nutti caalu argan. Mallattoon miidiyaa irraan dhiibame akka hoosisa ta’e, mallattoon onnee keessaa bubbulus akka bakkaalcha ta’e hubatan.

20. Abjuu Dhumaa

Lataa yeroo dhumaaf abjuu arge. Abjuun sun, akka ibidda karaa jiru fakkaata. Nama gubuu hin dandeenye, garuu nama qabbaneessu. Akka ibiddi sitti himu:

> “Ati waan taate hin beekne. Garuu waan ta’uuf barbaaddu keessa jiraatta.”

Lataa abjuun isaa booda ka’ee, gara lafa bal’aa deeme. Lafa gar-malee tasgabbaa’aa fi jireenyaan guutame. Namoota mallattoo barbaacha jiran waliin taa’e. Isaan keessaa tokko ofiin jedhe:

“Ani mallattoo arge!”

Garuu Lataa deebise:

“Si keessa ture. Ani siif ifa ta’ee si waliin ture, si bira taa’ee.”

Lataa hin beekkamu. Lataa hin ol ka’u. Lataa kitaaba hin barreessu. Garuu Lataa — akka mallattoo hin mul’anne — ifa salphaa ta’ee, jireenya isaanii keessatti hafee deeme.

21. Of-Keessatti Mallattoo Ta’uu.

Lataa yeroo dheeraaf namoota biraa keessaa mallattoo barbaada ture. Amma garuu, garaa isaa keessatti mallattoo argachuuf fedhii jabaa qaba. Waaqayyo isa waame: mallattoo ta’uuf.

Guyyaa tokko Lataa waan tokko hubate:

“Mallattoo argachuuf, jalqaba ofii koo keessatti mallattoo ta’uu qaba. Namoonni biraa mallattoo naaf haa ta’an jechuu miti.”

Inni gara fira isaa tokkootti deeme, akkas jedhe:

“Ati eenyudha? Maaliif si barbaadaa?”

Firri isaa garuu deebise:

“Ati mallattoo ofii keeti. Ati ifa, ati abjuu, ati abdii.”

Lataa fi firri isaa wal hubatan. Mallattoon jalqabaa onnee

qulqulluu, karaa haqaa fi jaalalaan guutameedha.

22. Mallattoo Onnee Qulqulluu

Onneen namaa yoo qulqulluu ta'e, mallattoon of keessaa ba'a. Lataa fi firoonni isaa yeroo tokko gara qoree biroo deemani turan, bakka namoonni garaa isaanii cufan, garuu onneen isaanii ifa.

Lataa yeroo hunda, yeroo hamma ta'e, of qalbeeffachaa ture:

"Onneen koo qulqulleessaadha. Anis mallattoo ta'aadha."

Inni walitti dhufeenya haaraa uume. Mallattoon isaa hojii irratti mul'ate. Nama hundumaa garaa isaatti harkise.

Namoonni isaa ni jijjiiraman. Jaalala, obsaa fi kabaja of irraa baratan.

Ilaalcha Barreessaa

Asoosama kana barreessuuf kan na kakaase, gaaffii tokko ture:

"Namni Waaqaa yoo barbaade, mallattoo eessa arga?"

Garuu deebiin isaa yeroo baay'ee **garaa keessa jiraata**. Waaqni mallattoo ifaa ta'ee yeroo baay'ee hin mul'atu; garuu inni, **namoota ofii isaanii mallattoo gochuuf fedhii qaban keessatti jira**.

Asoosamni kun mallattoo tokko miti. Garuu akka ati of keessaa yaada argattuuf, **akka ati mallattoo ofii kee taatuuf barreeffame**.